

[Statsministeren.]

Med hensyn til det ærede medlems spørgsmål, om der har foreligget henvendelser om tilbageholdelse af løn til dækning af skattebetaling, kan jeg oplyse, at der i de papirer, jeg kender til og har læst, eller i hele oversigten over Blechingbergsagens forløb intet foreligger om sådanne forhold fra 1951-52 og op til i dag.

Må jeg lige rette det ærede medlem. Jeg er ikke formand for udenrigskommissionen. Jeg beklager, jeg forstyrrede; jeg vil bare sige, at jeg ikke er formand for udenrigskommissionen. Jeg har allerede i januar måned meddelt udenrigsministeren — og når det ikke er sket før, hænger det sammen med visse ting, som man forhåbentlig kan undlade at blande ind i det; jeg har været borte i 3 måneder — at jeg som en selvfølge bad ham om at ændre formandskabet i udenrigskommissionen, så han selv overtog det. Jeg mener, det er sket; jeg ved ganske vist ikke tidspunktet, men jeg ved i hvert fald, at jeg i januar måned har bedt udenrigsministeren ændre det. Man behøver ikke at være ængstelig for, at der skulle komme nogen uheldig indflydelse i kommissionen fra min side ved en drøftelse af de sager, der her er tale om. Det gælder også udetillægget. Hvorfor skulle jeg give en redegørelse for det? Hvis der skulle gives en redegørelse for udetillægget i almindelighed, tror jeg, man måtte bede udenrigsministeren derom. Den kan gives i forespørgselsform, hvis man vil, eller på anden vis; den kan drøftes i finansudvalget, hvor disse spørgsmål så ofte drøftes. Jeg kan ikke se, at man pludselig skal gøre noget stort spørgsmål ud af udetillægget netop i denne sammenhæng. At det kan drøftes sagligt, synes jeg er en fuldstændig naturlig ting.

Ja, det er de bemærkninger, jeg har at gøre her i denne afsluttende fase af debatten.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Allerede forretningsordenen forhindrer, at der kan blive nogen yderligere langvarig drøftelse om en række af de forhold, vi har haft til debat i eftermiddag. Der var nogle af de bemærkninger, den højtærede statsminister gjorde nu, der godt kunne have givet anledning til et par

yderligere spørgsmål, men jeg skal lade det ligge.

Jeg synes nok, det havde haft en interesse at få en noget nærmere vurdering af spørgsmålet cosmicering. Jeg har forstået det sådan, at cosmiceringen er en selvstændig handling, der er foretaget i udenrigsministeriet, og at den for så vidt må gå ind i den vurdering, der foreligger. Det er naturligvis svært at få en tydeligere baggrund eller at komme til bunds i alle de forhold, der her foreligger. Det må vel være rimeligt at sige, at når folketinget i forbindelse med den nye grundlov har foretaget det yderligere skridt at knytte til sig en ombudsmandsinstitution, må det være rimeligt, at vi også benytter denne institution til at få foretaget en uden for tingets egen medlemskreds uvildig undersøgelse af en række af de forhold, der foreligger i dokumenter o. s. v. Det var det ene.

Det andet er, at denne debat er rejst af de tre regeringspartier. Det har vist sig, at opfattelserne her i tinget også vedrørende begivenhederne omkring udsendelsen til Bonn o. s. v. har været forskellige. Vi har derfor fundet, at det er nødvendigt at tilkendegive, hvad der har været vor opfattelse deraf. Jeg skal derfor på det ærede medlem hr. Ninn-Hansens og egne vegne fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget beklager Einar Blechingbergs udnævnelse til handelsrådgiver ved ambassaden i Bonn og hans bemyndigede adgang til hemmelige dokumenter, og da befolkningen har krav på en tilbundsgående og upartisk gennemgang af alle forhold i forbindelse hermed, henviser det sagen til en nærmere undersøgelse af folketingets ombudsmand og går derefter over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor).

Jeg gør opmærksom på, at der ikke i forretningsordenen er hjemlet adgang til at stille forslag under korte bemærkninger. Der står udtrykkeligt: „en kort berigtigende bemærkning“. Hvis tinget ikke gør indsigelse, vil jeg imidlertid lade forslaget indgå i forhandlingen.